Ч. 230. Пятниця 25 (12) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Стан здоровля Цїсаря. — З ради державної. — Угодові предложеня на Угорщинї.

Korresp. Wilhelm доносить: Поправа в станї здоровля Цїсаря треває дальше. Вправдї сон був кілька разів перериваний, однако напади кашлю не були вже так довгі і не мали такого напруженя як перше. По сніданю засїв Цїсар як звичайно до працї. Др. Керцль в часї поранної візити сконстатував, що стан здоровля вдоволяючий. Супротив погоди, відбув Цїсар також вчера в полудне прохід в малій замковій ґалериї, позаяк дотеперішні проходи дуже добре робили Монархови. Цїсар приймив вчера як звичайно на авдиенциї особи з найблизшого окруженя, для вислуханя справоздань. — Як бюро кореспонденцийне довідує ся з Шенбруна, поліпшене в станї здоровля Цїсаря удержало ся також вчерашний день. — О годинї 10 вечером доносить бюро кореспонденцийне, що Цїсар вчера (зі второк) зовсїм не мав горячки; стан постійно вдоволяючий, так що можна рішучо сконстатувати початок поздоровленя. — Korresp. Wilhelm доносить вечером о станї здоровля Цїсаря: Познаки нежиту тревало уступають. Напади кашлю о много рідші, як перше і без порівнаня слабші. По полудни кашель був незначний і не був так томлячий як перше. Поліпшене поступає тревало. Сили збільшають ся. Настрій Монарха тепер дуже добрий. Прохід по замковій ґалериї тревав вчера три чверти години. В часї вечірної візити лїкарі сконстатували, що стан сил і апетит вдоволяючі, нежит уступає; загальний стан здоровля поліпшує ся.

На вчерашнім засїданю палати послів вибрано до комісиї належитостий п. Лібермана. П. Брайтер зголосив нагле внесене в справі слїдства против орґанів адміністрациї в Галичинї. Інтерпеляциї внесли: п. др. Олесницкий в справі поступованя прокураториї державної у Львові що-до карної справи дентиста Віктора; п. др. Охримович в справі браку школи вправ при учит. семинариї в Заліщиках як також в справі неуміщеня руских написий на почтовім будинку в Заліщиках. Палата приступила до дальшої дебати над наглими внесенем п. Своржіля в справі картелїв. По замкненю дискусиї ґенер. бесїдник против п. Люеґер заявив іменем християньско-социяльного сторонництва отсе: Ми противні сему наглому внесеню як також дальшим наглим внесеням а іменно з слїдуючих причин: Полагоджене австро-угорскої угоди звязане реченцем і мусить наступити до кінця грудня с. р. Думаємо, що кождий, хто єсть за угодою чи против неї, мусить уважати за обовязок австрийского парляменту, щоби угода була полагоджена в парляментарній дорозї. Парлямент не повинен дати нагоди до приміненя § 14. Шкода кождої години, яку протрачуємо. Ми, як найбільше в палатї сторонництво, обовязані дати добрий примір і тому апелюю до внескодавцїв, щоби свої наглі внесеня взяли назад, евентуально, щоби їх предложили зараз по першім читаню угоди. Бесїдник підносить також, що дорогою наглих внесень не полагоджено ще нїякої більшої справи — тому голосуймо против наглих внесень, щоби ми могли сповнити наш обовязок. — По п. Люеґері промавляв ґенер. бесїдник за п. Мислівец. Наглість внесеня відкинено. Так само відкинено нагле внесене п. Кльофача в справі дорожнї средств поживи і на тім перервано наради. Відбули ся відтак вибори до квотової депутациї. Вислїд скрутинії буде поданий нинї до відомости. — В запитаню до президента палати виступив пос. Сильвестер против способу, в який ставить ся наглї внесеня. З причини тих внесень палата виставлена на посьміховище цїлого населеня. Протестує іменем нїмецких послів і охочих до працї сторонництв против того поступованя і просить президента палати, аби постарав ся о то, щоби в порозумінє з провідниками сто-

---

4)

Бурлака.

(З болгарского — Цетка Тодорова).

(Дальше).

Десь далеко починає якась робітниця співати, другі підхоплюють і їх пісня несе ся легко понад широке поле. Чумак прислухує ся.

І ті здалека доносячі ся звуки немов осїдають всюди на поли, а він мовчки любує ся їх красою.

Сонце піднимає ся чим раз висше і висше, а відтак здаєть ся, задержує ся і тихо стоїть посеред неба. Сонна жара дрожить над полем і під її тягаром замовкають пісні і крики. Лищ рівне, безперервне цьвірінькане коників лунає скрізь довкола.

Бойко, мов заголомшений, ледве чує свої ноги, чувство утоми, слабости обіймає єго, немов би єго тзвязали, нахиляє ся то в одну то в другу сторону, аби вязати снопи, хитає ся і сапить з утоми. Чи маю жити на сьвітї як яка мурашка? Закриває очи і хитає головою. Цїлий день все на однім місци?

Дитина зачинає плакати. Мати скоро обертає ся від роботи, порушає кілька разів колискою і тихо приспівує:

Ой злети із гір, ти солодкий сне, скоренько...

Тиха пісня матери немов уколисує всьо довкола до сну і спокою. Бойко обертає голову в сторону слив. Мати замикає очи, а з її сияючого любовію лиця зникає всяке бажане, всяка житева журба. Він відвертає ся з невдоволенєм і глядить на Койку і єму видає ся, що в тій хвили єго серце і від неї відчужує ся.

Чи жінка віддає ся задля чоловіка, чи задля дїтий? — так думає і знов глядить на молоду матір, що взяла неспокійну дитину на руки, аби дати їй ссати. Забула на чоловіка і на саму себе і цїлу її красу і силу виссе з неї дитина. І обоє чоловік і жінка будуть трудити ся і працювати і не будуть могли рушити ся з хати. І мати ослабне і отець охляє. І як не має, коли вічно буде сидїти в хатї.

Чумак здвигає плечима. Він не може хиляти ся під низькою стелею, рано іти до роботи, вечером сидїти разом з жінкою, орати, жати, дбати о домашне господарство. Очивидно що любить її, она така мала і хороша, він взяв би її саму на руки, голубив би і пригортав до себе; але коли має привязати ся до мати, то стане такий слабий як она...

Не буду наймитом! Сам один аж до смерти! І Бойко рішучо потряс головою.

Тяжка хмара надтягає небом. Легкий вітер розганяє тяжку жару. Тихо, мов віщуючи нещасте, шумить між колосєм. Але, як би невидимою рукою порушене, іде хмара дальше. Вже хрестить ся старий Добрий, що саме посеред поля вяже тяжкий сніп. Лагідний вітер від моря знов втихомирює дитину, що вже зачала плакати а з поміж галузок сливи приспівує їй весела птичка.

І без перерви, без відпочинку іде робота дальше.

Сорочка стає мокра на плечах від поту, чоловік мов облитий водою, але зате день стає майже роком і наповнює шпихлїрі; під вечер же холодний вітер осушить піт.

* * *

З поля перейшла радість до дому і з Божою помочию зжали люди батька Доброго другу нивку нинї. І без помочи Бойка докінчили жнив і наповнили свої стодоли. Але старого Доброго все ще гніває, що Чумак відійшов так без пращаня, то дає лиш людям притоку до поговірок про него і Койку.

— То неспокійний дух і ви єго не увяжете. Прийде, зробить щось тут і там, а завтра чуєш вже лиш здалека єго сопілку. Єго серце таке непостійне як вітер — так говорила перестерігаючи Койчина тїтка до батька Доброго.

— Ах, Бойко — відозвав ся батько Добрий і підняв ся з тїни полукіпка — єго рушниця цїляє до звізд, для таких людий нема домашного огнища. То дуже добре в лїтї, доки єсть ся молодим, їздити так з товаришами сюди і туди, але чи можна спати в зимі під голим небом? Коли хто оженить ся, має дїти, чоловік все колись постаріє ся, а хто буде про него дбати, коли він не заложить свого гнїзда? Але дайте єму спокій!

Старий похилив голову і задуманий говорив дальше:

— Коли хто хоче жити поза сьвітом, сам для себе як птах або зьвірина в лїсі, може іти куди хоче, сьвіт великий, але... — Не докінчив і поглянув на вершок уложеної стирти.

Койка чує ся обидженою, що Бойко ві-

ронництв займила палата в тій справі рішучу поставу. — Президент Вайскірхнер відповів, що вдоволить тій просьбі. — Слідуюче засіданє відбуде ся нині.

Головною задачию, яку має виконати теперішня сесия угорского сойму, є, так само, як і в австрийскій державній раді, ухваленє угоди, а властиво цлово-торгового союза між Угорщиною і Австриєю. В тій цїли міністер-президент др. Векерле вніс рівночасно, як се зробив і бар. Бек, дотичні предложеня угодові дня 16 жовтня і при тій нагоді виголосив промову, в котрій зазначив головні основи і значінє тих предложень а також становище правительства. Посольска палата приняла ті предложеня і річ міністра-президента з мішаними почуванями, взагалі доволі холодно, а коли др. Векерє заговорив про підвисшенє угорскої квоти о 2%, тоді на лївици відозвали ся острі навіть голоси обуреня і невдоволеня. Але навіть в кругах конституцийного і людового сторонництва, котрі пильно прислухували ся міністрови-президентови, можна було замітити, що там мають поважні сумніви. В Угорщині були переконані про те, що без підвисшеня квоти не буде можна заключити угоди, але независимці зовсім не сподївали ся також підвисшеня. Коли др. Векерле говорив про підвисшенє квоти, забули независимці про те, які добутки осягне Угорщина в инших областях, а так само забули, що правительство рівночасно внесло в соймі давно вижидані предложеня про конституцийні запоруки.

По перерві, яку проголосив президент палати, обговорювано в великім роздратованю угодові предложеня, а особливо в таборі независимцїв закипіло так, що Кошут був приневолений ужити всего впливу, щоби роздратованих независимцїв втихомирити і здержати від явного і рішучого протесту, який они бажали внести ще на тім засіданю палати. Задля того опісля скликав Кошут на довірочну нараду независимцїв і представив їм, що угода не є для Угорщини так некористна, як они думають, що як раз в предложенях тих містять ся деякі постанови, котрі суть прямим здійстненем домагань і засад сторонництва независимцїв. Ті виводи Кошута успокоїли потроха єго товаришів, однако мимо того частина сторонництва (доси сїмнацять) відділило ся від кошутівцїв і глядять союзників (між иншими навязують з трійкою Банфіого), щоби за всяку ціну поборювати угоду. Решта сторонництва независимцїв стоїть за угодою, а один визначний єго член заявив, що угода вправдї не є добра, але независимцї єї ухвалять. Дисиденти сторонництва независимцїв і инші невдоволені будуть отже скупляти ся около колишнього міністра-президента Банфіого, однако число їх занадто незначне, щоби могло грозити поважною небезпечностию. Провідник независимцїв Кошут і міністер просьвіти др. Аппоні мають ще могутний вплив між независимцями, щоби невдоволенє і роздратованє серед того сторонництва усмирити. — Угорске міністерство ще й тим способом впливає на настрій палати, що виразно зазначує, що ухваленє угоди уважає справою кабінетовою і довіря, що з угодою оно стоїть і евентуально уступає.

дійшов без прощаня, але більше тим, що говорив батько. Она чує, що він не такий, як прочі хлопці в селї, він не уміє накидати ся і робити всїлякі збитки. І перед єї очима являє ся струнка стать палкого паробка і то нападає єї страх перед єго огорілим, майже диким лицем, то знов тягне єї серце до него, далеко в чисте поле, в зелені гори, де розлягає ся свобідно і весело спів єго сопілки.

* * *

По жнивах жита прийшла вкінци кукуруза і тихі поля на ново лунають веселими піснями молодїжи. Під тягаром шульок скриплять вози по дорогах, стодоли наповняють ся соломою; тут і там полискує на колах плотів жовтий гарбуз.

Ясні полуміни на подвірях, довкола них збирають ся хлопці і дівчата. Але Бойко не показує ся.

Нараз пізним вечером донесла ся до них єго сопілка. Під густою кришею виноградника зібрали ся всї в загороді сусїда старого Доброго. Дівчата і хлопці сидять кругом насипаної купи кукурузи і лущать єї. Від часу до часу приступає котрийсь до кітла і виймає варену кукурузу, або ломить кусник печеного гарбуза, аби покріпити ся. І саме коли весела Ґерґа жартувала з Димою Стрелюхою, підняла Койка руку, немов би взивала їх до спокою. — Слухайте!

Всї почали уважно прислухуватись. Спершу доносили ся тихі, поодинокі тони, они сплили ся відтак разом і полили ся повною струєю.

— Бойко! — скрикнула Ґерґа радістно — грає нам!

Койка здержувала віддих, єї молода грудь підносила ся неспокійно і вся кров ударила їй в лице.

— Він вже був цїлком щез, що він тут знов робить? — бурмотїв Топала і зморщив брови.

— Що тобі шкодить, коли він прийде, га! — обернула ся до него одна з дівчат.

— Що? — відповів з гнївом Димо Стрелюха — маємо припускати єго до нашого товариства, аби вам завертав голови?

— Чужого пса не потребуємо в нашім селї — відрубав їдко другий.

Між тим Топала і Петко Голомана пошептали щось тихо між собою і Петко відійшов та засунув двері.

— Дайтеж єму спокій — сказала Койка слабим голосом і хотїла встати.

Нараз Бойко застукав в двері.

— Хто там? — спитав Петко.

— Отворіть же єму! — крикнула Ґерґа. Але нїхто не сьмів рушити ся з свого місця.

— То я — відповів Бойко тихо.

— Я тебе не знаю, іди лиш, звідки прийшов — воркнув Петко.

— Нам тут волоцюгів не треба! — крикнув ще Дамо Стрелюха.

Бойко стояв мов скаменїлий. Єму й в гадцї не було сперечати ся, або ще раз застукати. Він легко потряс головою і засоромлений відійшов поволи назад. А за ним сьміяли ся злобно завистні хлопці.

— Так — говорить до себе розжалоблений Бойко, ідучи мов запоморочений полем і судорожно прикусує губи. Безсильна лють давить єго груди, він хотїв би плакати як дитина, але нї одна сльоза не виступає з єго очий.

Тихо наближає ся до спячих чумаків, сїдає при погаслій ватрі, нахиляє голову на колїна і глядить нїмо на жаріюче в попелї вугля.

По темнім небі перетягають тяжкі хмари, мов злі духи.

* * *

Коли упала перша мрака, почали пильні селяни на ново орати. І всїх тягнуло до дому: хто глядів свого хліба на чужинї, хто далеко блукав, всї повернули до села.

Прийшов час, коли сильне вино лиє ся на весїлях і заручинах, а дівчата збирають ся до танців на вечерницях.

Музики забирають свої інструменти з собою і вже від пополудня гудить музика посеред села. Молоді вояки повернули з войска домів, тепер можуть вибирати до схочу між дівчатами. Скрипка грає, бас гудить. Товпами збігають ся хлопці і дівчата і під вечер збирають ся всї, старі і молоді з цїлого села на музиках.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 24-го жовтня 1907.

— **Холєра.** З причини, що холера появила ся в люблиньскій ґубернії в Росиї, зарядило ц. к. Намістництво також в місцях входових Угринів повіта сокальского і Белзець повіта равского лїкарску ревізию осіб прибуваючих з Росиї і їх пакунків.

— **Противхолєричні заряджения.** Ц. к. Намістництво, узнаючи небезпечність занесеня холери до краю, оголошує оповіщенєм з дня 22 жовтня с. р., що обовязують тепер приписи, які містять ся в інструкциї о холєрі а відносять ся до поступованя в часї небезпечности занесеня холєри до краю, як також в случаю, коли би она появила ся в границях краю. В таким случаю потреба:

1) Перевести сейчас, о скілько можна як найдальше сягаючу асанацию громад, заведень публичних і приватних домів, через усуненє всякої нечистоти і дбати дальше про чистоту, забезпечити жителям добру і здорову воду до питя і до домашного ужитку, як також сьвіжий воздух в публичних заведенях і приватних домах.

2) Звергати особливу увагу на стан здоровля осіб походячих із сторін навіщених холерою в місци їх кождочасного побуту. Властителї готелїв і заїздів як також взагалї особи, котрі приймають на мешканє чужих проїзжих, мають обовязок донести сейчас місцевій власти поліцийній о приїздї чужинцїв і о їх станї здоровля. Особи такі мусять бути піддані 5-дневній обсервациї їх стану здоровля, однак без обмеженя їх особистої свободи, а в случаю наміреної ними зміни місця побуту підчас тої обсервациї треба повідомити о тім зверхність громадску нового місця призначеня в цїли докінченя 5-дневної обсервациї. В случаю, коли би у таких осіб появили ся підозріні прояви недуги, треба сейчас повідомити о тім зверхність громадску.

3) Оголосити в кождій місцевости у відповідний спосіб, що обовязок доношеня зверхности громадскій (начальникови обшару двірского) о кождім случаю занедужаня серед блювоти, розвільненя і корчів, спочиває на ординуючих лїкарях, настоятелях заведень промислових і публичних, властителях домів, особах віднаймаючих помешканя і взагалї па всїх особах, котрі довідались би о таких случаях занедужаня.

4) В случаю одержаня такого донесеня повинна зверхність громадска (начальство обшару двірского) повідомити о тім безпровололчно в телеґрафічній дорозї або також окремим кінним післанцем дотичну власть політичну першої інстанциї, а зі своєї сторони постарати ся о відокремленє помешканя, в котрім знаходить ся недужий аж до хвилї, коли появить ся заступник власти політичної, евентуально через поставленє варти перед домом, де прокинула ся пошесть.

5) Обовязком кождої зверхности громадскої (начальника обшару двірского) есть постарати ся завчасу о якийсь відокремлений і в найнеобхіднїйшу знадобу заосмотрений льокаль, в котрім можна би умістити холєричних недужих, як також о відповідний запас негашеного вапна і чистого плинного квасу карболевого в цїли переведня десінфекциї помешканя і знадоби.

Всякі провини против тих приписів, о скілько не підлягають постановам закона карного, будуть карані на основі міністерского розпорядженя з 30 вересня 1857 Дн. зак. держ. ч. 198 грошевою карою до 200 корон або арештом до 14 днів.

— **Власть темноти.** Яка темнота панує між широкими народними масами в Росиї, знаємо з тих печуваних фактів, які від часу до часу доходять до відомости Европи при помочи часописий. От що знов стало ся недавно в самарскій губернії в селї Велика Черниковля. Аби холєри не допустити до села, яка ширить ся в тих сторонах, селяни обorали село довкола, а до плугів запрягли замість коний — женщини...

— **Нове противхолєричне средство.** З Парижа доносять до нїмецких ґазет, що на послїднім засїданю академії наук проф. Леже здав справу із своїх дослідів над новим серум противхолєричним. Осягнені ним вислїди мають бути дуже успішні. Субстанцию, ворожу холєричним бацилям, можна

подавати хорим яко напій або уживати єї при обмиваню. Бациль, що викликує недугу, гине в течи, придуманій проф. Леже, найпізнїйше до 48 годин. Супротив того, що холерична пошесть ширить ся чимраз більше на всходї Европи, а навіть загрожує Галичинї, відкритє дра Леже має велике значінє і звернуло на себе пильну увагу лікарских кругів.

— Відтиски пальцїв місто підпису завів „Postal Savings-Bank" в Манїллї для людий, що не уміють писати. Доси уживано відтисків пальцїв лише до розпізнаваня злочинцїв, о скілько ті були на стілько необережні, що „працювали" без рукавичок і полишали по собі слїди своїх пальцїв. Згаданий банк завів тепер дуже простий спосіб. Місто власноручного підпису велить тим, що не знають штуки писаня, на книжочцї каси оцадности витискати у відповіднім місци слїд великого пальця.

† Помер Теодор Дикий, парох в Мартинові новім, дня 18 с. м. в 65 році житя і 37 сьвященьства.

— Репертоар руского народного театру в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годинї вечером. Білети продає Народна Торговля): В четвер дня 24 с.м. перше представленє в Стрию „Маруся Богуславка" історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого. — В суботу 26 с. м. „Галька" опера в 4 діях С. Монюшка. Виступ пнї Ф. Лопатиньскої, сьпівачки міского театру у Львові. — В недїлю 27 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", народний образ зі сьпівами і танцями М. Старицкого. — Ві второк дня 29 с. м. „Надїя" славнозвістна рибацка драма в 4 діях Гаерманса.

— Стариний зьвір. В копальни земного воску в Старуни коло Богородчан найдено в глубинї 14 метрів під землею цїлий кістяк незнаного передпотопового зьвіра, а на нїм майже цїлу шкіру, яку буде можна випхати. Часть шкіри при розкопуваню робітники знищили, незнаючи величезної вартости того відкритя для науки. На вість про відкопанє кістяка прибули до Старунї зоольоґи і палеонтольоґи зі Львова і рішили, що кістяк належить до передпотопового зьвіра, який зачисляє ся до ряду слонів і називає ся Elephas antiquus. Цїлого кістяка сего зьвіра не було доси нїгде. Находжено лише поодинокі кости а найчастїйше кливаки. В музею ім. Дідушицких у Львові нема навіть одної кости сего слона, а є лише кости мамута (Elephas primigenius). Звідки взяв ся в такій глубинї зьвір, годі знати. Догадують ся лише з того, що в єго хребтї сторчить кусень дерева, що сей слон перейшов якусь живлову катастрофу, упав в челюсть землї і утопив ся в воску. Тому заховав ся добре не лише єго кістяк, але також шкіра. Додати треба, що шкіра слона є гола, без шерсти, а як добре захована, показує та обставина, що — як доносять — один з робітників вирубав був кусень єї і зробив собі постоли.

— Стріляючі злодїї. Якась трійка злодіїв, узброєна в револьвери, вибрала ся оногдашної ночи за жовківску рогачку і по півночи добула ся до помешканя Арона Бріля та забрала значну скількість одіня і всїляких инших предметів, представляючих разом вартість кількох сот корон. Річи ті спакували злодії у великий клунок та пустились спокійно через замарстинівске оболонє в сторону як до Замарстинова, де очивидно мали свою криївку. В хвили, коли переходили через лінію акцизову, добачили їх акцизники і хотїли їх спинити. Злодії почали однак втїкати і стріляти з револьверів до акцизників, котрі пустились були за ними в погоню; они не зранили нїкого, але зато удало ся їм втечи.

— Незвичайна операция відбула ся недавно в Чікаґо. Панна Г. Вельх по причинї недокровности нидїла, всякі ліки показали ся безуспішні і лікарі порішили вкінци, що недужа не переживе й кілька днів. Славний хірурґ др. Murphi заявив, що єсть одинокий лік, а іменно переведенє до єї орґанізму крови зі здорової людини. Тодї 35-лїтний брат недужої рішив ся достарчити своєї крови, аби лиш уратувати сестру від смерти. Лїкар уложив обоїх на операцийнім столї, отворив єму жилу в лївім живчику та прикріпив єго до жили в ліктевім зігненю руки п-и Вельх. Так пролежали обоє півтретя години і в тім часї, як провірив лікар, дві і пів кварти крови перейшло з жил брата до жил сестри. По скінченій операциї брат, вправдї дуже ослаблений, пішов о власних силах до дому. Панна Вельх приходить тепер дуже скоро до здоровля.

Телеґрами.

Відень 24 жовтня. О станї здоровля Цїсаря довідує ся Бюро кореспонденцийне, що поліпшенє треває дальше; прояви катаральні зменшили ся.

Відень 24 жовтня. „Fremdenblatt" доносить: Як довідуємо ся з компетентної сторони, димісия міністра краєвої оборони Лячера не відповідає дійстности.

Москва 24 жовтня. Оногди зібрало ся яких 3000 студентів в авли університетскій, щоби запротестувати против вироку смерти, виданого на двох студентів. Командант міста зажадав телеґрафічно розвязаня зборів. Позаяк того не зроблено, прибула до авлї полїция. По кількаразовім безуспішнім завізваню, щоби студенти розійшли ся, арештовано 41 студентів, котрих засуджено опісля на малі грошеві кари.

Петербург 24 жовтня. (П. А.). За призволенєм царя будуть ті особи, котрі відповідають за пригоду з кораблем „Штандар", поставлені перед окремий суд, зложений з членів суду маринарского в Кронштадтї під проводом ґен.-лейтнанта Бабісея.

Петербург 24 жовтня. Цар приймив вчеря в Петергофі на авдиенциї анґлійского амбасадора. — Міністер двору Фредерікс виїхав за границю. — Працї около направи корабля „Штандар" мають бути небавком укінчені. За 14 днїв корабель той випливе з Кронштадту а відтак буде переведена внутрішна направа. До кінця сего року має „Штандар" бути зовсім готов.

Гельсінґфорс 24 жовтня. Конституцийна комісия фінляндского сойму ухвалила заяву, що видане 20 міліонів марок з фінляндских кас державних на державні цїли російскі не противить ся конституциї, однак потреба конституцийного залагодженя войскової справи і в тім дусї мусить бути внесений закон.

Месина 24 жовтня. Тут як також в Реджо де Калябрія і в инших місцевостях полудневої Італії дало ся вчера почути землетрясенє.

НАДІСЛАНЕ.

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернївцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків).

Курс львівский.

Дня 23-го жовтня 1907.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	566·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	94·60	95·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·50	95·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	87·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·40	28·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·—	73·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·70	21·70
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок нїмецких	117·20	117·70
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під в рядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).